

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 26.maja 2014. god.
Br.ref.:VTK 631/14

ODLUKA O SKIDANJU ZAHTEVA SA LISTE

u

slučaju br. KI223/13

Podnosilac

Xhafer Murati

Ocena ustavnosti nespecificovane odluke javnog organa

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu

Enver Hasani, Predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Xhafer Murati iz Podujeva.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva ne specifikuje koju odluku javnog organa osporava, iako tvrdi da su mu povredena prava garantovana zakonom i Ustavom.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je navodno ostvarivanje prava na udeo od 20% od privatizacije DP „Ramiz Sadiku“ (u daljem tekstu: DP „Ramiz Sadiku“). Podnosilac zahteva ne navodi konkretno članove Ustava koji su povređeni.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 10. decembra 2013. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 13. januara 2014. god., predsednik je odlukom br. GJR. KI223/13 imenovao sudiju Kadri Kryeziu za sudiju izvestioca. Istog dana predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI223/13 imenovao članove Veća za razmatranje u sastavu sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Almiro Rodrigues.
7. Dana 27. januara 2014. god., Sud je dopisom [br. ref: 118/14], obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva i tražio da priloži Ustavnom sudu relevantne odluke javnih organa.
8. Od podnosioca nije dobijen nikakav odgovor.
9. Dana 2. aprila 2014. god., nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje, iznelo je Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 10. decembra 2013. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Sudu koristeći „Obrazac zahteva za podnošenje zahteva“. Što se tiče opisa činjenica, on je samo naveo „*da hoće da mu se isplati 20% od prodaje DP „Ramiz Sadiku“*“. U vezi sa obrazloženjem zahteva i navodnim povredama Ustava, on je samo naveo: „*Nisam tačno upoznat sa članovima Ustava. Međutim, verujem da je prekršeno moje pravo na rad, jer su Ustavom i zakonom garantovana prava radnika*“. Konačno, podnosilac zahteva je u izjavi o traženom rešavanju napisao samo: „*Želim da ostvarim svoje pravo na 20% od privatizacije, koje mi pripada kao bivšem radniku preduzeća „Ramiz Sadiku“*“.

11. Podnosilac zahteva je priložio: Rešenje o prijemu u radni odnos, Evidenciju o osiguranju, Rešenje o ličnom dohotku, Rešenje preduzeća „Ramiz Sadiku“ i Uverenje o regulisanju vojne obaveze.
12. Dana 27. januara 2014. god., Sud je tražio od podnosioca zahteva da kompletira i pojašni zahtev. U obaveštenju, podnosilac zahteva je obavešten da ako ne pruži tražene informacije i dokumenta Sud neće biti u mogućnosti da razmatra zahtev.

Navodi podnosioca

13. Podnosilac zahteva tvrdi da:

„Želim da steknem pravo na 20% od privatizacije preduzeća „Ramiz Sadiku“, jer mi iznos koji mi pripada, ovo preduzeće nije isplatilo, pod izgovorom da je istekao rok za dostavljanje dokumenata. Međutim, ja smatram da je rok bio veoma kratak. Bio sam van zemlje i nisam mogao da dostavim dokumenta.“

14. Podnosilac zahteva dalje tvrdi da:

„Nisam tačno upoznat sa članovima Ustava. Međutim, verujem da je prekršeno moje pravo na rad, jer su Ustavom i zakonom garantovana prava radnika.“

15. Podnosilac zahteva od Suda traži:

„Želim da ostvarim svoje pravo na 20% od privatizacije, koje mi pripada kao bivšem radniku preduzeća „Ramiz Sadiku“, jer su moje bivše kolege dobile novac, a mene nisu ni uzeli u obzir. Stoga, tražim sa puno razumevanja da i ja ostvarim ovo pravo, kao i da usvojite moju žalbu.“

Prihvatljivost zahteva

16. Sud prvo ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti predviđene Ustavom i dalje navedene u Zakonu i Poslovniku o radu Suda.
17. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 [Jurisdikcija i Ovlašćene Strane] Ustava koji predviđa:

„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

18. Sud se takođe poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

19. Sud takođe uzima u obzir pravilo 29 (2) Poslovnika o radu, Podnošenje podnesaka i odgovora, koji određuje da:

"(...)

(2) Podnesak takođe uključuje sledeće: (a) ime i adresu učesnika koji pokreće postupak; (b) ime i adresu zastupnika, ako ga ima; (c) punomoćje za zastupnika, ako ga ima; (d) ime i adresu za uručivanje drugog učesnika u postupku, ako je poznata; (e) izjavu o traženoj pravnoj pomoći; (f) kratak opis činjenica; (g) proceduralni i substativni značaj podneska; i (h) dodatna dokumenta i informacije."

(3) Kopije svih relevantnih dokumenata, koja se podnose kao podrška podneska, treba priložiti istom. Ukoliko su relevantni samo neki delovi dokumenta, onda treba priložiti samo njih“.

20. Pored toga, Sud uzima u obzir pravilo 32 (4) Poslovnika, koje predviđa:

„Sud može odbiti podnesak onda kada zaključi da je podnesak sporan ili da na neki drugi način ne predstavlja predmet ili spor“.

21. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije uspeo da obezbedi i podnese nikakvu informaciju i dokumente koji dokazuju koja su prava i slobode bila povređena i od strane kog javnog organa; kakav je bio postupak iscrpljenja pravnih sredstava i koje su glavne tvrdnje i na kojoj osnovi su potkrepljene.
22. Sud dalje primećuje da se ovaj takozvani „zahtev“ pojavljuje u obrascu zahteva odobrenog od strane suda za žalbe protiv povrede zaštićenih ustavnih prava od strane javnih organa. Međutim, zahtev ne ukazuje na odgovarajuće informacije i relevantne dokaze kako bi Sud ocenio uslove prihvatljivosti.
23. Uslovi prihvatljivosti su propisani u Ustavu i dalje precizirani u Zakonu i Poslovniku o radu, kao što je gore navedeno.
24. Međutim, podnosilac zahteva nije uspeo da precizira koja prava i slobode su bila povređena i koji akt javnog organa on osporava. U stvari, on nije pružio informaciju i objašnjenje o povredama prava garantovanih Ustavom, a ni akt javnog organa koji je predmet razmatranja.
25. Štaviše, podnosilac zahteva nije ni potkrepio slučaj, u kome sebe smatra žrtvom povrede Ustava (Vidi *Scordino protiv Italije* (br. 1) [VK], § 179.), niti je priložio potrebne prateće informacije i dokumente.
26. U stvari, postupci pred Ustavnim sudom su u suprotnosti po prirodi. Na podnosiocu zahteva je da potkrepi činjenične argumente (pružajući Sudu potrebne činjenične argumente), kao i pravne argumente (objašnjavajući zašto i kako su, po njegovom mišljenju, odredbe Ustava povređene). Sud je odgovoran za utvrđivanje činjenica; a na podnosiocu je da osigura aktivnu pomoć pružajući potrebne informacije i relevantne dokumente.
27. Pre svega prethodno navedenog, nije do Suda da izgrađuje slučaj u ime podnosioca zahteva. Naprotiv, to treba da uradi podnosilac zahteva, koji treba da se obrati Sudu u skladu sa svim uslovima o prihvatljivosti zahteva.

28. Osim toga, podnosilac zahteva je obavezan da iscrpi sva pravna sredstva propisana zakonom, kao što je predviđeno članom 113.7. Svrha pravila iscrpljenosti je da se pruži javnim organima, uključujući i redovne sudove, mogućnost da spreče i isprave navodne povrede Ustava. Pravilo iscrpljenosti je na funkcionalan način isprepletan sa karakterom supsidijarnosti procesnog okvira ustavnog prava (Vidi *Selmouni protiv Francuske* [VK], § 74; *Kudła protiv Poljske* [GC], § 152; *Andrášik i drugi protiv Slovačke* (dec.)).
29. Načelo supsidijarnosti podrazumeva da podnosilac zahteva iscrpi sve proceduralne mogućnosti u redovnom postupku, bilo upravnom ili sudskom, kako bi se sprečila povreda Ustava, ili, ako je bilo povrede, da se ispravi takva povreda osnovnog prava.
30. Podnosilac zahteva, u ovom slučaju, nije pokazao da je iscrpeo sva pravna sredstva propisana redovnim pravnim sistemom.
31. Sud podseća da je dostavljen dopis podnosiocu zahteva, upozoravajući ga da ako ne pruži tražene informacije i dokumenta sud neće biti u mogućnosti da razmatra zahtev. Sud dalje navodi da podnosilac zahteva nije odgovorio na dopis.
32. Kao rezime, Sud smatra da gore navedeni „zahtev“ ne prelazi minimalni prag da bi se smatrao zahtevom, kojim bi se navedena stvar trebala pokrenuti. Pored toga, Sud dalje smatra da je legitimno da se pretpostavlja da podnosilac zahteva nije više zainteresovan za dalje postupanje njegovog zahteva.
33. Pored toga, način na koji je „zahtev“ podnet može se videti, u strogom pristupu, kao zloupotreba prava na žalbu. Ustavni sud je obavezan prema članu 53 [Tumačenje Odredbi Ljudskih Prava] Ustava koji propisuje: „*Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava*“.
34. U stvari, Evropski sud za ljudska prava utvrđuje da „*bilo koje ponašanje podnosioca zahteva koje je očigledno suprotno sursi prava pojedinca na podnošenje kao što se predviđa u Konvenciji i koje smeta pravilnom funkcionisanju Suda ili pravilnom obavljanju postupaka pred njim predstavlja zloupotrebu prava na podnošenje*“ (Vidi *Mirolubovs i drugi protiv Latvije*, §§ 62. i 65).
35. Međutim, Sud smatra da se u ovoj fazi, ne preporučuje takav strogi pristup; ipak, važno je da podnosilac zahteva bude svestan toga, pošto izgleda da je podnosilac zahteva pogrešno razumeo ulogu Ustavnog suda i prirodu pravnog okvira za rad ustavnog sudstva kao što je utvrđeno Ustavom, Zakonom i Poslovníkom o radu.
36. Sud je tokom razmatranja ovog zahteva, došao do zaključka da prilikom prijema dokumanata u ovakvim zahtevima gde je podnosilac zahteva očigledno pravno neuka stranka, pravni savetnici upute stranku na stručnu pomoć prilikom popunjavanja obrasca zahteva.

37. Kao rezime, Sud zaključuje da ne postoji predmet ili spor koji treba da se razmotri u navedenom „zahtevu“ i, shodno tome, nema nikakvog razloga za dalji postupak u skladu sa pravilom 32 (4) Poslovnika i zahtev se mora odbaciti.

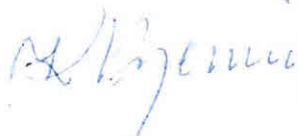
IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47. Zakona i Pravilom 32 (4) Poslovnika, na zasedanju održanom 2. aprila 2014. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA skine sa liste podneti zahtev;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama;
- III. Ova odluka će biti objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani